

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Οι μαθητές/τριες ενθαρρύνονται, μέσω των ερωτημάτων, σε μια κριτική προσέγγιση των πηγών και στη διατύπωση του δικού τους ιστορικά τεκμηριωμένου λόγου.

3.α. Για την απάντηση στο ερώτημα οι μαθητές/-τριες αναμένεται, μέσα από την κριτική ανάγνωση των ιστορικών πηγών, να αξιοποιήσουν τις κατάλληλες πληροφορίες:

Από το **ΚΕΙΜΕΝΟ Α:** (τρόπος)

- «Πραγματικά στις 4 Αυγούστου (1936) ο Ι. Μεταξάς, με την πρόφαση του κομμουνιστικού κινδύνου και τη σύμφωνη γνώμη του Γεωργίου Β΄, διέλυσε τη βουλή και θέσπισε καθεστώς δικτατορικής εξουσίας».

Από το **ΚΕΙΜΕΝΟ Β:** (συνθήκες)

- «Η εθνική ενότητα βασιζόταν στην ήττα των πολιτικών συστημάτων του παρελθόντος, τα οποία ευθύνονταν τόσο για το βαθύ πολιτικό σχίσμα που είχε δημιουργηθεί στο εκλογικό σώμα της Ελλάδας όσο και για το πολιτικό χάος που επικρατούσε στη χώρα».

Από την ιστορική αφήγηση του σχολικού βιβλίου [Η διαμόρφωση και λειτουργία των πολιτικών κομμάτων στην Ελλάδα, Ε. Εκσυγχρονισμός και επεμβάσεις (1923-1936), 2. Τα κόμματα από το τέλος του Μικρασιατικού πολέμου μέχρι τη δικτατορία του Ι. Μεταξά, 4^η φάση: 1935-1936] μπορούν να αξιοποιηθούν πληροφορίες από τα αποσπάσματα:

- «[...]Στις 27 Απριλίου, επειδή τα μεγάλα κόμματα αδυνατούσαν να συνεννοηθούν,... υλοποίηση των δικτατορικών σχεδίων του Μεταξά ήταν πλέον ανοιχτός[...]».
- «[...] Έτσι, την 4η Αυγούστου 1936,... διέλυσε τη Βουλή[...]».

Μέσα από τη συνδυαστική προσέγγιση πηγών και ιστορικής αφήγησης αναμένεται να δομηθεί ένα συνθετικό κείμενο που να καταδεικνύει την αδυναμία συνεννόησης των κομμάτων και τον διχασμό του εκλογικού σώματος, συνθήκες τις οποίες εκμεταλλεύτηκε ο Μεταξάς για την επιβολή της δικτατορίας της 4^{ης} Αυγούστου.

3.β. Για την απάντηση στο ερώτημα οι μαθητές/-τριες αναμένεται, μέσα από την κριτική ανάγνωση των ιστορικών πηγών, να αξιοποιήσουν τις κατάλληλες πληροφορίες:

Από το **ΚΕΙΜΕΝΟ Α:**

- «διέλυσε τη βουλή και θέσπισε καθεστώς δικτατορικής εξουσίας».

- «Το νέο καθεστώς δεν υπήρξε μια στρατιωτική δικτατορία, όπως στην Ιταλία και τη Γερμανία της εποχής εκείνης».
- «Ανέστειλε τα βασικότερα άρθρα του Συντάγματος».
- «πήρε όλα εκείνα τα μέτρα, που επρόκειτο να συμβάλουν στην παγίωση της δικτατορικής εξουσίας δίνοντας ιδιαίτερη προτεραιότητα στην καταδίωξη των κομμουνιστών σε όλους τους τομείς της διοίκησης».
- «δικτατορική και αυταρχική ενάσκηση της εξουσίας εκ μέρους του, που παγιώθηκε ακόμη περισσότερο με τη σύλληψη και τον εκτοπισμό πολλών πολιτικών αντιπάλων του».

Από το **ΚΕΙΜΕΝΟ Β**:

- «Ο Μεταξάς πίστευε ότι ο κομματικός κοινοβουλευτισμός, «η πολιτική εφαρμογή του φιλελευθερισμού» λειτουργούσε ως επιβραδυντικός παράγοντας στην πρόοδο κάθε χώρας».
- «Εμφороούνταν από τις αρχές του αντικοινοβουλευτισμού και αντιπαθούσε ολόκληρο τον πολιτικό κόσμο, στους κόλπους του οποίου υπήρχαν άνθρωποι που ο ίδιος αποκαλούσε «[...] κηφήνες των κομμάτων. Ντροπή!».

Από την ιστορική αφήγηση του σχολικού βιβλίου [Η διαμόρφωση και λειτουργία των πολιτικών κομμάτων στην Ελλάδα, Β. Ε. Εκσυγχρονισμός και επεμβάσεις (1923-1936), 2. Τα κόμματα από το τέλος του Μικρασιατικού πολέμου μέχρι τη δικτατορία του Ι. Μεταξά, 4^η φάση: 1935-1936] μπορούν να αξιοποιηθούν πληροφορίες από τα αποσπάσματα:

- «[...]Ο Μεταξάς ήταν σε όλη του τη σταδιοδρομία... εποχή της πολιτικής ιστορίας της Ελλάδας[...]
- «[...]Το καθεστώς του Μεταξά κυβέρνησε απολυταρχικά... συνέρχεσθαι και συνεταιρίζεσθαι[...]

Μέσα από τη συνδυαστική προσέγγιση πηγών και ιστορικής αφήγησης αναμένεται να δομηθεί ένα συνθετικό κείμενο που να αναδεικνύει τον αυταρχικό και δικτατορικό χαρακτήρα της διακυβέρνησης του Ιωάννη Μεταξά.